

Kauniaisissa lokakuussa 2012

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Vierailin kesällä ystäväperheen luona Norjassa. Auto-matkalla pysähdyimme paikkakunnalla, josta ystäväni kertoivat, että se on Norjan lämpimin paikkakunta. Siellä viljellään paljon hedelmiä, mm. kirsikkaa ja luumua. Suojaisilla paikoilla menestyy myös viiniköynnös.

Yhdessä puutarhassa viiniköynnös oli istutettu muuria vasten. Se kasvoi hyvin, oli kaunislehtinen ja voimakaskasvuinen mutta ei silti kukkinut eikä tehnyt hedelmää. Omistajat olivat köynnökseensä varsin pettyneitä. Sain kuulla, että kerran heidän tutkiessa köynnöstään naapuri huusi muurin toiselta puolelta, että tulkaapa täällä käymään. ”Kiitos että olette istuttaneet viiniköynnöksen”, hän sanoi heille iloisena. ”Katsokaa, miten runsaasti se kukkii!” Kävi ilmi, että köynnös oli tunkeutunut muurin halkeamista toiselle puolelle, ja kaikki kukat olivatkin sillä puolella.

Kristityn elämässä hedelmät ilmestyvät usein sellaisiin paikkoihin, joita emme itse näe. Tarkastelemme kristillisyyttämme ja tuskailemme kun emme näe hyvää jälkeä. Mutta tarkoittaako se, että hedelmää ei ole?

Hedelmää kantavaa ihmistä verrataan Raamatussa puuhun, joka on istutettu veden äärelle: *Se antaa hedelmän ajallaan, eivätkä sen lehdet lakastu. Hän menestyy kaikissa toimissaan* (Ps.1:3). Puun salaisuus ovat syvälle menevät juuret, jotka imevät vettä ja ravinteita maasta. Se joka hakee voimansa syvältä, Raamatun sanasta, hänellä on aina jotain annettavaa toisille. Hän kantaa hedelmää, vaikka ei sitä itse huomaisi. Toiset kyllä näkevät kukat ja hedelmät ja saavat niistä nauttia.

Ne puut ja kasvit jotka tuottavat kaikkein makeimmat hedelmät, ovat saaneet veden ja ravinteiden lisäksi paljon auringonvaloa. Rukoileva ihminen elää lähellä Jumalaa ja hänen valoaan. Hänen elämässään on odotettavissa makeaa, kypsää hedelmää. Joku toinen taas elää varjossa kaukana Jumalasta. Siitä syntyy vain raakoja ja happamia hedelmiä.

Hedelmän kantaminen vie aikaa. Salaatti ja retiisi ja moni muu vihannes ovat kyllä jo lyhyessä ajassa ruokapöydässämme. Hedelmäpuista tulee satoa vasta vuosien päästä. Tammi kasvaa niin hitaasti, että vasta satojen vuosien päästä puun koko on suurimmillaan. Siellä missä tammea on käytetty rakennuspuuna, puu kestää vuosisadasta toiseen.

Hidas kasvu tuottaa parhaimman, kestävimmän tuloksen. Sanan ravinteet ja rukouselämän auringonvalo on yhdistelmä, joka tuottaa hyvää hedelmää aivan itsestään.

Hedelmät on tarkoitettu toisten nautittaviksi. Ne ovat ”naapuria varten”, niin kuin Norjassa koettiin.

Mieleeni on lähtemättömästi jäänyt erään melkein yhdeksänkymmentävuotiaan viljelijän toteamus pojalleen. Vanhus halusi istuttaa omanapuun. Poika vastusti. ”Luuletko isä, että sinä vielä söisit sen

hedelmiä?” Siihen tämä vastasi: ”Tuskinpa, olen jo näin iäkäs. Mutta koko elämäni ajan olen syönyt omenia, joita en ole itse kasvattanut. Nyt ajattelin istuttaa puun, joiden hedelmistä toiset voivat nauttia.”

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään (Joh. 15:5). MJ

VIETIMME YSTÄVÄJUHLAA

Tuhansin kielin oi jos voisin mä Jumalaani ylistää! Tämän kiitoslaulun kirjoittaja kokee, että yksi kieli on liian vähän sen kiitoksen julkituomiseksi, jonka hän haluaisi Jumalalle osoittaa.

Ystäväjuhlassamme saimme 200 ystävän kielin kiittää kaikesta siitä hyvästä, minkä Jumala on osoittanut Riitalle 60 vuoden aikana ja Akasia-säätiölle 40 vuoden aikana.

Juhlassa tuli esille ”omenoita”, joita kumpikaan meistä säätiön työntekijöistä ei ole kasvattanut. Kankaalle heijastettu kuvaesitys näytti juhlayleisölle kuvia ihmisistä, joiden elämäntyöstä tai opetuksista me olemme vuosien varrella nauttineet ja hyötäneet. Heidän kasvattamiaan hedelmiä olemme ”syöneet”, olemme saaneet niistä ravintoa, ja työssämme olemme jakaneet niitä eteenpäin.

Joku aika sitten kirkkohallitus lähetti meille sähköpostiviestin, jossa se antoi tunnustuksen Akasia-säätiön seurakunnille tarjoamasta sielunhoitokoulutuksesta. Sitä ennen kirkkohallituksen työryhmä oli kartoittanut, minkälaista sielunhoidon koulutusta maassamme eri hengelliset järjestöt tarjoavat. Sähköpostiviestissä luki: ”Työryhmämme mielestä Akasia-säätiön työ näyttää viisaalta ja hyvältä.”

Työmme, ja myös tämän tunnustuksen takaa löytyy ”omenapuita”, jotka muut istuttivat. Meille on jäänyt ”omenien syöminen”: opiskeleminen ja ”omenien” hyödyntäminen.

Juhlavieraat Leena ja Ilkka Broman yhdessä Marianne Janssonin (keskellä) kanssa.

Eturivissä saksalaiset juhlapuhujat Irene ja Eberhard Hahn.

Riitan veli Jukka Lemmetyinen kiittää, että iso sisko on ollut hänelle esikuvana.

Säätiön puheenjohtaja Eero Junkkaala onnittelee Riittaa.

Mariia Lemmetyinen (Riitan veljen tytär, piano) ja Riia Muuri soittavat kahvitilaisuudessa

LÄMMIN KIITOS

Setäni Teuvo palveli sodan aikana rintamalla etulinjassa. Kerran sinne piti saada tärkeä viesti, mutta viestintuoja joutui matkalla vihollisen tykityksen kohteeksi. Sen keskellä häneen iski hirveä kuolemanpelko. Osaisipa nyt rukoilla – mutta mitä sanoja pitäisi käyttää? Miehellä ei ollut aavistus-takaan siitä, miten Jumalaa puhutellaan.

Sitten hänelle tuli mieleen, että hän oli kotikylällä kerran kulkenut erään talon ohi, jossa uskovaiset pitivät kokousta. Ikkuna oli ollut auki ja hän oli kuullut, että he toistivat sisällä yhtä sanaa: *Halleluja!* Siinähan se oli, Jumalaa voi siis rukoilla sanalla ”halleluja”. Pyssyjen paukkeessa kuolemanpelosta tärisevä mies rukoili: *Halleluja!* ja lisäsi rukoukseen vielä varmuuden vuoksi sanan ”hartahasti”. *Halleluja, Jumala, hartahasti!*

Mies pääsi etulinjaan ja kertoi kokemuksestaan sedälleni todeten: ”Minua pelottaa lähteä takaisin, mitä jos kuolen paluumatkalla.” Setäni evästi häntä: ”Jos joudut tulilinjaan, rukoile silloin: *Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.* Sen rukouksen Jumala varmasti kuulee.”

Osa tästä sotamuistosta putkahti yllättäen esille dementiaa sairastaneen edesmenneen isäni muistista. Olin hänen luonaan kotimiehenä. Olimme juuri lopettaneet ruokailun kun isä nousi pöydästä, pokkasi minulle syvään ja lausui sitten veikeä ilme kasvoillaan: *Halleluja, Riitta, hartahasti!* Isä kiitti ruoasta, se oli ollut hänestä näiden sanojen veroista hyvää.

Kuusikymmentä vuotta täyttäessäni olen saanut olla toisenlaisessa ”tykityksessä”: monien minulle lausuttujen siunausten toivotusten ja kauniiden kiitos-sanojen tykityksessä. Nyt mieleni tekee sanoa teille, niin kuin isä kerran minulle: *Halleluja, ystävät, hartahasti!* Kiitän teitä lämpimästi. Kiitos korteista, kukista, lahjoista, kiitos kaikesta osakseni tulleesta lämmöstä ja rakkaudesta. Kiitos Akasia-säätiön tilille osoitetuista lahjoituksista!

Päivänsankari kiittää.

Rintamalla sotilas oppi toisenkin rukouksen: *Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.*

Koskaan ennen en omassa elämässäni ole huutanut tätä rukousta niin kuin jouduttuani syövän kouriin sairaavuoteelle. Olin joutunut etulinjaan, kuoleman kanssa kasvotusten. Elämäni 60 vuotta valuivat silmiäni edestä. Paljosta olin kiitollinen, mutta moni asia myös suretti. Olen pitkään ollut hengellisessä työssä, mutta tajusin, ettei sieltä löydy mitään sellaista mitä Jumalalle esitellä: Katso, mitä olen saanut aikaiseksi. Päinvastoin, oli kuin kaikki olisi palanut poroksi. Jäi vain tämä ainoa: *Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.*

Jumala on ollut armollinen. Hän antoi elämän lahjan takaisin ja sen myötä toisen suuren lahjan. Saan kertoa työssäni sanomaa Jumalan armosta ja syntien anteeksiannosta.

Sen hartaampaa hallelujaa, jonka kiitos Hänen armostaan syntistä ihmistä kohtaan saa aikaan, ei ole olemassa. RL

TULEVIA TILAISUUKSIA

- 7.10. **Virrat**, saarna kirkossa, naisten iltapäivä seurakuntatalolla, RL, MJ
 12.10. **Kauniainen**, Suomen Raamattuopisto, opetusta sielunhoidon linjalla, RL
 20.10. **Kauniainen**, Suomen Raamattuopisto, Naistenpäivät, klo 11, MJ
 20.10. **Kotka**, Langinkosken srk., Naistentapahtuma, RL
 21.10. **Kotka**, Langinkosken kirkko, saarna, RL
 27.-28.10. **Palokka**, Seurakuntatapahtuma, RL
 1.11. **Elimäen** srk., Naisten ilta Korian seurakuntatalolla klo 18, RL
 10.11. **Espoonlahden** srk., Soukan kappeli, Rukoustopahtuma klo 18, RL
 12.11. **Tampereen** raamattukoulu, raamattuluento Kalevan kirkon srk-salissa klo 18.30, RL
 17.11. **Kauniainen**, Suomen Raamattuopisto, Mielenterveys- ja ihmissuhdetyön kurssi, luennot klo 15 ja 18, MJ
 19.11. **Tampereen** raamattukoulu, raamattuluento Kalevan kirkon srk-salissa klo 18.30, RL
 22.11. **Espoon** tuomiokirkkoseurakunta, Kalajärven kappeli, Eläkeläiskerho klo 11, MJ
 25.11. **Taivalkoski**, Seurakuntatapahtuma, saarna ja raamattuopetusta, RL

Lämpimin terveisin

Mariaanna Jansson Riitta Lammejärvi

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790

RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, sukunimi.etunimi@akasia.fi, www.akasia.fi

Pankki: Sampo FI04 8000 1671 2576 33 (lahjoitusten viitenumero: 1009).

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,10 eurolla (+pvm.)

Rahankeräyslupa: Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. POHA 2020/2010/3767 ajalle 17.2.2011-31.12.2012 myönnetty 17.2.2011.

Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2011-2013.